

Welkomslied:

We hebben iets te vieren

Woord van Welkom door Hetty

Nieuwe gezichten, gelukkig ook oude bekenden, een nieuw huis, voor ons ook. Geen kerk, maar een school. Hier kun je je misschien nog meer thuis voelen? Belangrijk is dat je je ergens thuis kunt voelen. Maar het mooie is, waar je ook gaat, God gaat met je mee! Zo gaan wij samen onderweg... En we blijven samen onderweg gaan en God gaat mee, daar mag je op vertrouwen!

Wie ben ik,

Wat is Oase? Groep van mensen die het geloof aan elkaar door willen geven op een manier zoals dat in de oude parochie Christus Hovenier gebeurde. We kijken om ons heen en zoeken naar de bedoelingen die God met ons heeft. Ik heb bij de keuze's die ik maak altijd een trucje. Ikzelf probeer altijd even na te denken bij wat ik moet doen; Wat zou Jezus nu doen? Wat doe ik in dit geval? Moet je ook maar eens proberen....

Vandaag gaan we naar verhalen luisteren die gaan over wonen en verhuizen. Zoals dit:

- Je kunt wonen in een huis
- Met een supergrote tuin
- Met een dak dat plat is
- Of juist schuin,
- In een herenhuis of villa
- Of in twee onder één kap
- Een portiekwoning of flat,
- Of drie hoog achter met een trap

- Er zijn mensen op de wereld
- Die, van huis en haard verdreven,
- Ver van hun geboortegrond,
- Moeten zien te overleven.

- Wil je wonen in een wagen,
- In een boot of in een tent?
- Op een plaats waarvan ze zeggen
- Dat je altijd welkom bent?

- Wil je liever buiten zwerven?
- Heel de aarde is je huis.
- Als de zon maar lekker schijnt,
- Ben je overal wel thuis.

Lied 'Thuis'

Eerste verhaal door Nicoline, over de slak en de schildpad

Verhuizen

Op een dag kwamen de slak en de schildpad elkaar tegen.

'Ben jij wel eens verhuisd?' vroeg de slak. 'Ik heb het wel geprobeerd', zei de schildpad, 'maar het was erg moeilijk. 'Het lukte me eigenlijk niet mijn oude huis te verlaten. Ik was er erg aan gehecht'.

'Ik vind wonen er makkelijk' zei de slak. 'ik heb mijn huis altijd bij me. Waarom zou ik verhuizen?'

'Ik was bang', zei de schildpad, 'dat mijn dak zou gaan lekken'.

'Ach' zei de slak, 'dan zien we wel weer. Regende het?'

De schildpad schudde zijn kop. 'Ik ben wel eens bang dat de grond onder mijn voeten verdwijnt', zei de slak, en dan hang ik in de lucht. En wat dan?'

De schildpad haalde zijn schouders op. 'Ik vind het maar moeilijk', zuchtte hij.

Onder het gesprek waren ze heel langzaam bij de oever van de rivier gekomen.

De zon verdween net achter de bomen aan de overkant. Er kwaakte een kikker.

'Zou jij wel eens een kikker willen zijn, slak?', vroeg de schildpad.

'Ach', zei de slak, 'springen ligt mij niet zo. Geef mij maar wonen. Ik ben dol op wonen. Ik denk dat ik vannacht hier blijf wonen. Ik ben zo blij dat ik zo goed kan wonen'. 'Ik blijf nog even genieten van de ondergaande zon, en dan ga ik ook naar huis', zei de schildpad. "dan ga ik nu maar naar binnen", zei de slak. 'Dag hoor', zei de schildpad, én nog bedankt'. De slak trok zich hoofdschuddend terug. 'Oost west, thuis best', mompelde hij.

Wie is er wel eens verhuisd? Hoe was dat?

Wat is er belangrijk, wat neem je mee?

Hoe is dat voor kinderen die gevlucht zijn uit hun land denk je?

Hoe zou je andere mensen kunnen helpen die verhuisd zijn om zich weer thuis te voelen?

Knutselen met Hetty

en een gesprek met de ouders door Armand

Lied tegen de zorgen

Verhaal Abraham op reis door Renate

Abraham en Sara (Genesis 12)

Een lange reis

Abram staat voor zijn tent. Hij Luistert. Was dat Gods stem?

'De Heer heeft met mij gesproken!', zegt hij tegen zijn vrouw Sarai.

'Wat is God met mij van plan? Ik moet vertrekken uit Haran, uit mijn geboortestreek. Ik moet alles wat ik ken, verlaten, en gaan wonen in een land dat God mij zal wijzen'. Sarai schrikt. 'Wij moeten naar een ver en vreemd land vertrekken?'. Ja Sarai', zegt Abram. 'Zo wil God het. Hij zal ons zegenen. Hij zal ons beschermen, en ons zijn kracht geven. Kom Sarai, jij hoort er ook bij. God wil uit onze kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen een groot volk laten ontstaan. Uit jou en uit mij'.

Sarai denkt: Krijg ik dan misschien toch nog een kind?

Abram neemt zijn schapen en ezels mee, knechten en dienstmeisjes, maar ook tenten, kruiken met olie en leren zakken met water. Hij weet: misschien vinden we heel lang geen bronnen op putten om uit te drinken. We maken een verre reis. We gaan naar het land dat God ons wijzen zal. Het zal van ons worden.

En ze vertrekken naar het zuiden. Iedere keer weer zoeken ze nieuwe weiden om hun dieren te laten grazen.

Na een lange reis komen ze aan in het land Kanaän. 'Kunnen we hier blijven?' vraagt Sarai zich af. Ze ziet hoe Abram onder een grote eik stenen opstapelt, heel zorgvuldig. Abram bouwt een altaar voor God.

"God heeft opnieuw met mij gesproken", zegt Abram. 'Hij heeft gezegd dat dit land het bezit zal worden van de mensen die na ons komen. Daarom bouw ik hier een altaar! Ik wil deze plaats waar God met mij gesproken heeft, niet vergeten'.

Wat deed Abraham toen hij aan kwam op de plek die God hem aangewezen had? Kunnen wij dat ook doen?

Lied: Bouwen aan vrede

- Gebed: Wij willen Jezus volgen
- God onze Vader,
- U wilt altijd bij ons zijn,
- daarom heeft U ons uw Zoon Jezus gezonden.
- Hij heeft ons veel over U verteld
- en ons zijn goede daden laten zien.
- Hij heeft ons geleerd,
- ons huis en hart te openen voor de mensen om ons heen.
- Wij willen Hem volgen met heel ons hart.
- Dat is best heel moeilijk.
- Wij willen ons best doen om goed te leven.
- Wij vragen U, wilt U ons daarbij helpen?
- Amen

Brood voor onderweg, zo doen wij dat bij Oase

Wij vieren geen eucharistie, met een priester die gewijde hosties uit deelt, maar waar meerdere mensen samen zijn daar is God. En dat laten wij zien door brood te delen. Iedereen die wil, groot en klein, mag mee delen, zoals Jezus ons dat voor deed. Je geeft brood aan diegene van wie je het mandje kreeg.

Lied: Brood om te delen

Slottekst

Lieve God,
Wij zoeken bescherming bij U,
Wees voor ons een dak boven ons hoofd,
Grond onder onze voeten,
Een steuntje in de rug,
Een licht voor ons uit.

Bij U schuilen wij.
Bij U voelen we ons veilig.
U bent als een burcht,
Gebouwd op een rots.
Bij U zijn wij altijd welkom

Vul ons huis met Uw liefde.
Vul ons met Uw geest.

Amen

Slotlied, Altijd zijn we onderweg